

Některé směry zdokonalování bojové pohotovosti ČSLA po XVI. sjezdu KSČ

Příznivá vnitropolitická situace, růst národního hospodářství, rozvoj vědeckovýzkumné základny a upevnění mezinárodního postavení ČSSR po XV. sjezdu KSČ umožnily dosáhnout dalšího pokroku v zajišťování obranyschopnosti ČSSR. Rozhodující úlohu při tom plnila ČSLA.

V důsledku péče ÚV KSČ, vlády ČSSR a osobně generálního tajemníka ÚV KSČ a prezidenta republiky ČSSR s. Gustáva Husáka bylo dosaženo dalšího zdokonalení bojové pohotovosti a připravenosti ČSLA k obraně své vlasti a socialistických vymožeností našeho lidu v rámci jednotného úsilí států Varšavské smlouvy.

Program budování rozvinuté socialistické společnosti, vytyčený XVI. sjezdem KSČ, stanovil další náročné úkoly v upevňování obranyschopnosti našeho státu a prohlubování odpovědnosti všech občanů za obranu své vlasti. Zvýraznil potřebu nadále zvyšovat bojovou sílu a připravenost ČSLA k spolehlivé obraně socialistických vymožeností našeho lidu a v internacionální jednotě s ostatními armádami členských států Varšavské smlouvy, zejména se Sovětskou armádou — celého socialistického společenství.

Soudruh Gustáv Husák ve zprávě o vývoji společnosti od XV. sjezdu KSČ a dalších úkolech strany o tom řekl: „Mezi naše nejdůležitější úkoly patří upevňovat a zvyšovat obranyschopnost naší země. Budeme i nadále budovat Československou lidovou armádu jako nedílnou součást ozbrojených sil států Varšavské smlouvy. Nebudeme litovat sil a prostředků, aby naše armáda byla vysoce moderní armádou, bezmezně oddanou straně a lidu, schopnou společně se Sovětskou armádou uchránit mír a vymoženosti socialismu.“

Úkoly stanovené XVI. sjezdem KSČ v upevňování obranyschopnosti ČSSR vyplývají ze soudobé mezinárodní vojenskopolitické situace. Zostření všeobecné krize kapitalismu, těžké údery, které mu zasadily revoluce skutečně v řadě

zemí a další obtíže, zaktivizovaly nejreakčnější imperialistické kruhy v novém útoku proti silám socialismu a jeho vzrůstajícímu vlivu ve světě. Militaristický kurs v zahraniční politice USA a dalších zemích NATO, vyznačující se stupňováním horečného zbrojení k získání vojenské převahy, rozněcováním ohnisek napětí v různých částech světa, zastrašováním a vměšováním se do vnitřních záležitostí, především socialistických zemí, podporou hegemonistických záměrů a vyzbrojováním Číny způsobil, že se zvýšilo mezinárodní napětí se všemi nebezpečnými důsledky pro ohrožení míru.

Z těchto důvodů bude nezbytné, aby i po XVI. sjezdu KSČ byla ČSLA budována jako moderní a soudobá, jako třídne vyhraněný mocenskopolitický nástroj socialistického státu, který je schopný plnit po boku bratrských armád úkoly obrany socialistické vlasti a beze zbytku splnit internacionální úkoly vyplývající z jejího členství ve Varšavské smlouvě.

Rozhodující význam pro splnění úkolu uloženého ČSLA XVI. sjezdem KSČ má **zabezpečení nepřetržité bojové pohotovosti**. Bojovou pohotovost, jako souhrn morálně politických, kádrových, operačních, taktických, mobilizačních, technických, týlových opatření a vědeckého řízení, je nutno zabezpečovat komplexně. Chápat ji jako nepřetržitý proces, zabezpečující připravenost a schopnost útvarů svazků a svazů v maximálně krátkém čase organizovaně zahájit boj s nepřítelem a za jakékoliv situace splnit úkol. To vyžaduje zvládnout všemi příslušníky armády v potřebném rozsahu zavedený systém přechodu vojsk z mírového stavu na válečný a důsledně jej prosazovat do života s dodržením maximální hospodárnosti a efektivnosti.

Současně je nutno dosáhnout v myšlení velitelského sboru pochopení změny kvality vyplývající z nových zásad bojové pohotovosti a nepřipustit, aby realizace nových opatření byla zabezpečována starými formami a metodami. Je třeba vést boj proti názorům velitelů a štábů, kteří považují jednou zpracované plány bojové pohotovosti za definitivní a neměnné a časové normy za postačující a konečné. Zavádění nové bojové techniky, zbraňových systémů a organizačních struktur i změny ve vojenskopolitických a strategických koncepcích nepřítele a v jeho konkrétních přípravách k vedení ozbrojené agrese proti státům socialistického společenství, vyvolávají permanentní potřebu provádění změn v jednotlivých opatřeních bojové pohotovosti a ve způsobech jejich realizace v praktické činnosti vojsk. Vyžadují neustálé zdokonalování bojové pohotovosti, počínaje zkracováním časových lhůt vyvedení vojsk z podúderu nepřítele a konče jejich dokonalou připraveností k vedení boje za použití jaderných i konvenčních zbraní nepřítelem.

Společným úsilím je nutno hledat a odstraňovat objektivní a zejména subjektivní příčiny přežívajících nedostatků, z nichž mnohé spočívají především v osobní pohodlnosti, nepřipravenosti k výkonu funkce, v rutinérství, nedůslednosti a někdy i v podceňování významu bojové pohotovosti vykonavateli jednotlivých činností určených bojovým rozdělením.

Nekompromisně bude třeba vést boj proti živelnosti a neorganizovanosti, nedovolit vytváření časových i materiálových rezerv. Promyšleně sladovat opatření stanovená pro jednotlivé stupně bojové pohotovosti s organizačními, technickými a materiálovými možnostmi každé jednotky, útvaru a svazku.

Současně je nutno hledat, navrhnout a v praxi zkoušet nové efektivní formy a metody zdokonalování bojové pohotovosti, ať již jde o efektivnější formy teoretického či praktického školení vojáků z povolání, metodických nácviků, konferencí a výměny zkušeností, zpracování a využívání formalizované doku-

mentace či vyšší úroveň využívání výpočetní techniky nebo lepší organizaci vyvážení zásob všeho druhu apod.

Základním požadavkem zabezpečení bojové pohotovosti je neustálé **prohlubování vedoucí úlohy Komunistické strany Československa**. K dosažení tohoto cíle je třeba důsledně upevňovat jednotu a revoluční charakter armádní organizace, posilovat stranické jádro a vliv komunistů v jednotkách a pracovních kolektivech a jejich spojení s bezpartijními. Zvyšovat účinnost stranickopolitické práce těsnějším sepětím s úkoly bojové pohotovosti, výchovy a výcviku. Zesílit výchovu k socialistickému vlastenectví a internacionalismu a ofenzívně bojovat proti buržoazní ideologii a nepřátelské propagandě. Odhalovat reakční podstatu a agresivní politiku imperialismu, růst aktivity militaristických sil, zesilování válečných příprav NATO a hegemonismus čínského vedení. Účinněji formovat morálně politické, bojové a psychické vlastnosti vojáků. Zvyšovat uvědomělou vojenskou kázeň upevňováním socialistických vztahů uvnitř vojenských kolektivů, které založit na vzájemné účtě, důvěře a pomoci. Využívat autoritu a sílu stranických a svazáckých organizací k vytváření kritického veřejného mínění, zejména ve vztahu k porušování kázně. Větší pozornost věnovat obdobím, kdy přicházejí noví vojáci a kdy se obnovuje a stmeluje nový kolektiv jednotky.

Nadále bude zapotřebí prohlubovat účinnost právní výchovy a propagandy při objasňování zákonů socialistického státu, ustanovení základních řádů a zásad socialistické morálky a usilovat o to, aby požadavky základních řádů pronikly hlouběji do vědomí a jednání příslušníků armády.

Zdokonalování bojové pohotovosti vyžaduje dosáhnout dalších výrazných výsledků v **kádrové práci**. Úsilí velitelů, politických orgánů i kádrových orgánů bude nutno soustředit na všestranné posilování ideově politické a odborné připravenosti kádrů, jejich organizátorských schopností, morálních a bojových kvalit, oddanosti socialismu a odpovědnosti za realizaci politiky Komunistické strany Československa. Dále bude třeba zkvalitňovat tvorbu kádrových rezerv, zdokonalovat přípravu posluchačů a žáků vojenských škol, formovat jejich velitelské a metodické schopnosti a návyky a prohlubovat jejich výchovu k uvědomělému vztahu k vojenskému povolání. Účinněji pomáhat mladým vojákům z povolání při jejich zapracování se v nových velitelských a štábních funkcích.

Nedílnou součástí bojové pohotovosti je **mobilizační připravenost**. K jejímu zdokonalení bude třeba dále zkoumat, teoreticky rozpracovávat a prakticky uplatňovat nové pojetí zásad jednoty bojové a mobilizační pohotovosti. Možnosti dalšího zdokonalení se ukazují zejména ve zkvalitnění mobilizačních záloh, zlepšování jejich skladby, zmenšování doplňovacích obvodů, ve vyšší vytrénělosti v základní a příbuzné odbornosti, v pružnějším vyvozování (zvláště ve větších městech), v dokonalejší připravenosti techniky povolávané z národního hospodářství a v přípravě lidských i materiálních rezerv k úhradě ztrát vzniklých v průběhu mobilizace. Možnosti dalšího zkvalitnění systému řízení mobilizace spočívají také v širším využití prostředků mechanizace, automatizace a vědeckých metod řízení, ve zrychlení výměny informací a zlepšení součinnosti velitelů a štábů s orgány teritoria.

Úroveň bojové pohotovosti je přímo závislá na **připravenosti velitelského sboru**. Přípravu velitelů a štábů bude proto zapotřebí zaměřit na další rozvoj jejich teoretického myšlení a organizátorských schopností tak, aby byli připraveni řešit složité situace soudobé války a vést vojska k vítězství nad silným nepřítelem. Abychom toho dosáhli, musíme obsah a metody přípravy velitelů diferencovat podle potřeb jednotlivých stupňů, častěji využívat aktivních způ-

sobů výuky a více prosazovat do praxe nové formy přípravy. Budeme prohlubovat připravenost velitelů a štábů k organizaci a řízení bojové činnosti vojsk s využitím moderních klasických zbraní i zbraní hromadného ničení s využitím výpočetní techniky. Budeme pokračovat ve zvyšování pružnosti a odolnosti velení, ve zdokonalování struktur a vybavení pohyblivých míst velení.

Nemalé úkoly nás čekají i v dalším zdokonalování **připravenosti vojsk**. Naším cílem musí být naučit vojska mistrovskému zvládnutí nové výzbroje a bojové techniky a jejímu efektivnímu využívání v boji v soudobých složitých podmínkách. Jednou z cest k dosažení tohoto cíle je prosazení vyšší komplexnosti výcviku, především polního. Pozornost je nutno věnovat výcviku jednotlivce a malých jednotek, zvyšovat třídní specializaci a zastupitelnost. Zabezpečovat pevné velení, bojovou kázeň, účinné řízení a efektivní využívání zbraní a bojové techniky.

Současně bude potřeba zvýšit cílevědomost a efektivnost nácviků bojové pohotovosti. Půjde především o zkvalitnění vlastní přípravy nácviků a jejich vysokou organizovanost a správnou volbu metody vedení. Je třeba dosáhnout toho, aby nácviky u útvaru nebo v posádkách se staly záležitostí vyšších velitelských stupňů, počínaje schvalováním písemných příprav a konče jejich vyhodnocením.

Zvýšenou pozornost bude nutno věnovat též dalšímu zdokonalování systému prověrek bojové pohotovosti. Dělat je komplexně a náročně hodnotit nejen včasnost vyvedení vojsk a dosažení pohotovosti v časových lhůtách, ale především přípravu a zabezpečení techniky k přesunům, na pohotovost zbraní a zbraňových systémů k bojovému použití, na zabezpečení velení a spojení a na další faktory, jež prokazují připravenost prověřované jednotky či útvaru k okamžitému zahájení bojové činnosti.

Další zdokonalování bojové pohotovosti je podmíněno cílevědomou **výstavbou ČSLA**. V 7. pětiletém období budeme při výstavbě ČSLA nadále vycházet z cílevědomého uplatňování poznatků marxisticko-leninské vojenské vědy, jejích jednotlivých oborů a disciplín, z výsledků vědeckotechnického pokroku a ze zkušeností socialistických armád, zvláště Sovětské armády. Stále více budeme do popředí prosazovat těsnou koordinaci vědeckého a vojenskotechnického potenciálu a vycházet z předvídání a prognózování vojenskotechnického charakteru budoucí války.

K splnění tohoto úkolu musí vědeckovýzkumná práce v ČSLA zvýšit efektivnost a kvalitu své práce a více vycházet z dlouhodobých výhledů i aktuálních krátkodobých potřeb ČSLA a koncentrovat vědeckovýzkumné kapacity na rozhodující úkoly. Důsledně musí sladovat zaměření plánování a organizaci vědeckých úkolů a vytvářet podmínky pro zadávání a řešení komplexních úkolů. Nepřipustit řešení těch vědeckých úkolů, u nichž nejsou ani v současné době ani výhledově předpoklady pro uplatnění v praxi. Na druhé straně je však třeba podporovat, morálně oceňovat, stimulovat a popularizovat ty úspěšné pracovníky řešitelských i realizátorských týmů, kteří výřešením zadaných úkolů přispěli k zdokonalení bojové pohotovosti vojsk ČSLA.

Nadále budeme aktivně zabezpečovat náš podíl na mezinárodní vědecké spolupráci s bratrskými armádami, zejména se Sovětskou armádou a efektivně využívat výsledků jejích vojenské vědy ve prospěch řešení úkolů výstavby ČSLA. Nesmíme polevit ve zvyšování úrovně řízení vojenskovědecké práce, naopak naším cílem musí být dosažení vyšší kvality prognózování, koncepčnosti, komplexnosti řešení úkolů a vysoké efektivnosti konečných výsledků.

Rychlý vědeckotechnický rozvoj se intenzivně projevuje zejména v přechodu od jednotlivých autonomních zbraní ke složitým a náročným zbraňovým systémům s poloautomatickým a automatickým režimem. Zvláštní místo má elektronika, která přestává být zabezpečujícím činitelem a stává se stále více aktivním bojovým prostředkem. Zvláště mikroelektronika proniká do všech vojenských zařízení a umožňuje pronikavě zvyšovat jejich technické parametry se současným snižováním rozměrů a hmotností. Je proto třeba, abychom vytvořili podmínky pro rychlejší uplatnění elektrotechniky ve výzkumných pracích, především v laserové technice a optotechnice.

Obdobně bude třeba dále rozvíjet prostředky automatizace a mechanizace velení, které vytvářejí předpoklady pro správné rozhodování a velení, pro zkvalitňování informačních, prognózovacích a rozhodovacích procesů a především pro zkracování doby k přijetí rozhodnutí. Důležité místo v automatizační technice má výpočetní technika, u níž je nezbytné zaměřit úsilí na zvýšení užité hodnoty zpracovaných údajů pro štáby polního systému velení i pro zabezpečování jejich každodenní činnosti.

K rychlejšímu rozvoji programového a informačního zabezpečení velitelů a štábů bude nutné rozhodněji využívat výsledků Sovětské armády a ostatních spojeneckých armád, přebírat jejich poznatky a zkušenosti.

Rozhodující úlohu při zabezpečování bojové pohotovosti má **spolehlivé velení a spojení**. Hlavní úsilí v tomto směru je třeba zaměřit na neustálé zdokonalování systému uvědomování vojsk a vyrozumívání vojáků z povolání o signálech bojové pohotovosti a na organizování nového pojetí spojovací soustavy, splňující soudobé požadavky velení na operačním i taktickém stupni. Bude nezbytné postupně zavádět plně automatizovaný systém velení vojskům, zajišťující vysokou operativnost a nepřetržitost bojové činnosti, odolnost a utajení velení i efektivnost použití v boji. Dopešit jednotný systém velení silám a prostředkům letectva a PVO a vzájemného propojení systémů velení u vojsk PVOS, frontového letectva a vojska PVO pozemního vojska.

Současně bude třeba zdokonalovat opatření k ochraně utajovaných skutečností. Pohotově reagovat na všechny základní změny v ČSLA s cílem přijímat včas normotvorná a preventivně výchovná opatření. Důrazněji prosazovat, aby ve vývoji, výstavbě a přezbrojování byla odpovědnými orgány přijímána komplexní opatření ochrany utajovaných skutečností.

Důležitou součástí bojové pohotovosti je vysoká technická **připravenost bojové techniky a zbraňových systémů k vedení boje**. Zavádění nové techniky bude klást neustále větší nároky na technickou úroveň příslušníků armády a na vycvičenost vojsk v údržbě a ošetřování bojové techniky s cílem zajištění její provozní spolehlivosti. Připravenost techniky je zárukou rychlého opuštění posádek, včasného zaujetí prostorů, přesunu na velké vzdálenosti při minimálních poruchách techniky.

Toho lze dosáhnout jen kvalitním každodenním technickým ošetřováním, včasnými kontrolními prohlídkami, pohotovým odstraňováním všech závad a náročnými velitelskými kontrolami. Neustále je třeba zdokonalovat vycvičenost dílenských jednotek a útvarů, udržovat v plně provozuschopném stavu pojízdné ošetřovny, dílny, vyprošťovací tanky, automobily i automobilní jeřáby. Inženýrsko-technické kádry a orgány musí zabezpečit vyšší profesionální úroveň své činnosti a větší organizovanost při využití daných podmínek a možností.

Je nezbytné zdokonalit též systém ukládání NZ techniky a její přípravy k rychlému uvádění do provozu. K tomu zaměřit výzkumné a realizační práce

k výběru a aplikaci nových, účinnějších konzervačních a hermetizačních prostředků s minimálními požadavky na dekonzervaci a dehermetizaci, k urychlení zaplňování za sucha nabitých akumulátorů elektrolytem, k zvyšování spolehlivosti dlouhodobě uložené techniky, zejména zamezení procesu přirozeného stárnutí některých konstrukčních materiálů atd.

V týlovém zabezpečení bude třeba hlavní úsilí zaměřit na sjednocení organizačních struktur vojenského i operačního týlu, na systém praporů a brigád materiálního zabezpečení, zdokonalovat centralizaci velení v polním dopravně zásobovacím procesu s širším využitím výpočetní techniky a na další rozvoj tvorby zásob v souladu s potřebami zabezpečení soudobé frontové operace.

Zvýšenou pozornost budeme věnovat úpravě skladů pro využití mechanizačních prostředků k urychlenému nakládání a vývozu materiálu s důrazem na munici a PHM, přípravě zásob materiálu pro mechanizovanou manipulaci a modernizaci skladového hospodářství (zkvalitňováním typových zásobovacích kompletů a zdokonalením ochrany zásob vhodnými balicími materiály). Budeme pokračovat v koncepčním rozvoji paletizace mechanizačních prostředků a kontejnerizace s cílem dalšího zrychlování vývozu a přísunu zásob.

Hlavní směry hospodářského a sociálního vývoje ČSSR na léta 1981–1985 schválené XVI. sjezdem KSČ ukládají výrazně zvýšit účinnost **plánovací a řídicí činnosti** na všech stupních a důsledně ji podřídit realizaci základní strategické linie hospodářské politiky KSČ, zaměřené na prosazení výrazné intenzifikace, efektivnosti a kvality veškeré práce. Přitom je nutné respektovat vnější i vnitřní politické a ekonomické podmínky a možnosti, které nám hospodářský vývoj našeho státu bude umožňovat.

K realizaci závěrů XVI. sjezdu KSČ bude proto nutné na všech velitelských stupních výrazněji uplatňovat metody leninského stylu práce, zejména metodu kritické analýzy, pracovní náročnosti a vědeckosti. Účinněji prosazovat politicko-výchovnou stránku řízení, upevňovat stranickou a státní disciplínu a důsledně kontrolovat plnění úkolů a dodržování přísné hospodárnosti. V každodenní praxi prosazovat náročné a důsledné plnění funkčních povinností, řádů, předpisů a rozkazů. Současně rozvíjet iniciativu podřízených, jejich aktivní přístup k plnění uložených úkolů. Věnovat trvalou pozornost individuální práci s podřízenými, včas a citlivě řešit jejich osobní a pracovní problémy.

Důležitým prvkem ve zdokonalování řídicí práce je zabezpečení plné stranické a služební podpory těm velitelům, náčelníkům a ostatním vojákům a občanským pracovníkům, kteří v každodenní praxi vyžadují náročné a důsledné plnění funkčních povinností, řádů, předpisů a rozkazů a kteří rozvíjejí iniciativu podřízených a jejich aktivní přístup k plnění uložených úkolů.

Zvýšenou pozornost musíme věnovat též plánování, jeho úroveň spojovat s novými náročnějšími úkoly a hodnotit podle dosahovaných výsledků. Musíme pokračovat ve zkvalitňování plánovacího procesu tak, aby bylo dosaženo maximálního sladění plánů všech stupňů velení.

Důležitým úkolem, který před nás postavil XVI. sjezd KSČ, je další zdokonalování systému kontrolní činnosti zvýšením jeho účinnosti a efektivnosti. Toho dosáhneme důsledným sladěním kontrol, zvýšením náročnosti vůči přímo podřízeným velitelským stupňům a účinnější pomocí na místě. Nesmíme při tom opomíjet i sebekritické hodnocení vlastní práce na výsledcích podřízených. Z dosavadní praxe musíme odstranit zpracovávání rozsáhlých zápisů a vyžadování rozsáhlých plánů na odstraňování nedostatků a všeobecně zlepšit metody práce a výsledky kontrol. Překonávat administrativní formy řízení, které odvá-

dějí vedoucí funkcionáře od práce s lidmi, od řešení konkrétních výcvikových a výchovných úkolů. Připravit a do praxe řídicí práce prosadit účinná opatření ke snížení zbytečné administrativy.

Větší pozornost musíme věnovat zevšeobecňování nejlepších zkušeností.

V období 7. pětiletky budeme ještě náročněji prosazovat vysokou **hospodárnost, efektivnost a úspěšnost veškeré činnosti**. Přitom bude nezbytné náročně kontrolovat a hodnotit průběh a výsledky rozpočtového hospodaření a nepřipouštět jejich nezdůvodněné překročení. Tomu napomůže i důsledná realizace Souboru opatření ke zdokonalování soustavy plánovitého řízení národního hospodářství, která vstoupila v platnost v letošním roce a organizační opatření vlády i předsednictva vlády ČSSR, která budou přijata k 7. pětiletému plánu a k plánům na příslušné roky, které budeme aplikovat do podmínek ČSLA.

Zásadně je třeba na všech stupních řízení a velení prosadit přístup a vztah k základním nástrojům plánovitého řízení výstavby ČSLA v tom smyslu, že stanovené závazné úkoly a limity naturálního a hodnotového charakteru, zakotvené v rozpisu 7. pětiletého plánu a v ročních plánech, představují horní mez, již je vyjádřena kvalita i kvantita proporcí zdrojových možností národního hospodářství. To znamená, že jakékoliv další potřeby bude nutno uhrazovat v rámci stanovených zdrojů a možností, poněvadž vytváření proporcionality plánu v etapě jeho tvorby i realizace je záležitostí všech stupňů řízení a velení.

Z uvedeného vyplývá, že hospodárnost vynakládaných prostředků se stává jedním z důležitých kritérií řídicí práce. Plněním tohoto kritéria se vlastně posuzuje a hodnotí efektivnost řídicí práce. Do popředí se však musí také dostávat kritérium **účelnosti**, které nejlépe ukáže, jak a jakým způsobem jsou vynakládány prostředky při realizaci úkolů skutečně zhodnoceny. Např. národnímu hospodářství sice pomůžeme, vykážeme-li úsporu pohonných hmot, náhradních dílů, surovin a materiálů, ale nepomůžeme bojové pohotovosti ČSLA, jsou-li tyto úspory získány na vrub kvality výcviku a plnění plánu bojové a politické přípravy.

V tom smyslu je třeba věnovat pozornost prověřování účelnosti celého řídicího systému. Nejednou již bylo zdůrazněno, že je třeba odvádět činnost nejen potřebnou, ale nejučelnější. V tomto směru nelze setrvávat v řídicí práci na nějakých stabilních, stále se opakujičích metodikách a spokojovat se s jejich plněním, ale je třeba stále činnost řídicího systému přizpůsobovat měnícím se faktorům současného rozvoje.

XVI. sjezd KSČ vytyčil řadu konkrétních úkolů, které jsou v plném rozsahu platné pro všechny oblasti života vojsk ČSLA. Jejich rozpracování do konkrétních podmínek každého druhu vojska, speciálních vojsk a služeb budou uskutečňovat všechny stupně velení v nejbližším období. Čím nižší stupeň velení, tím konkrétnější opatření by měla být přijímána a především co nejrychleji by měla být realizována v činnosti vojsk.

Jednání XVI. sjezdu KSČ by mělo rozvinout proud široké pracovní aktivity a iniciativy všech příslušníků ČSLA ke splnění úkolů vytyčovaných ministrem národní obrany ČSSR nejen v letošním výcvikovém roce, ale ve všech letech 7. pětiletého plánu. Mělo by vést k utužení socialistického vlastnictví a internacionalismu a k vysoké odpovědnosti každého příslušníka ČSLA za obranu své socialistické vlasti a zemí socialistického společenství.